

[Home](#)[Correspondenten](#)[Contact](#)[Meer](#) ▾

97

AA

Rutger BREGMAN

97

12 uur geleden

Meer dan 6,5 miljard euro. Zoveel geeft de Nederlandse overheid ieder jaar uit om werklozen aan een baan te helpen. Over de effectiviteit zijn twee dingen bekend: óf het helpt nagenoeg niets, óf het is onduidelijk of het helpt. Waarom blijven we er dan toch halsstarrig in geloven?

Het failliet van de Nederlandse werklozenindustrie

Correspondent
Vooruitgang

Rutger BREGMAN

(Van der Aalst in het midden), minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (VvdA), roept te werklozen met 55-plusers. Hij doet dat tijdens een training van het UWV in Amsterdam (29 januari 2014). Foto: Robin van Lonkhuijsen/ANP

We geven er meer dan 6,5 miljard euro per jaar aan uit. Dat is ongeveer evenveel als we overhebben voor onze universiteiten. Of voor defensie. Het verschil? Bijna niemand maakt zich druk over deze kostenpost, die ook niet echt een opwindende naam heeft: 'Activerend arbeidsmarktbeleid.' Dat wil zeggen: alles wat we doen om werklozen aan een baan te helpen - of het nu een sollicitatietraining of een gesubsidieerde werkplek is. Er is bijna geen land dat hier zoveel geld aan uitgeeft als Nederland. ▾

Maar levert het ook wat op?

Tsja. Een studie uit 1996 liet al zien dat intensieve begeleiding van werklozen weinig uithaalt, het Centraal Planbureau concludeerde in 2000 dat scholing en bemiddeling weinig opleveren en een grote meta-analyse van 93 Europese programma's uit 2008 droeg de veelzeggende titel 'Activerend arbeidsmarktbeleid is vaak niet effectief.' Bij maar liefst *de helft* van alle programma's werd geen of zelfs een negatief effect gevonden.

De schrijver van het laatste artikel, hoogleraar economie Frank den Butter, moet even grinniken als ik hem vraag wat al die cursussen en trajecten opleveren. 'Vrijwel niets. Het is

[Zie deze cijfers van de](#)[Bekijk deze studie hier](#)

een doekje voor het bloeden.' Als ik het vraag aan Bas van der Klaauw, hoogleraar economie aan de Vrije Universiteit en dé expert op dit gebied, is het even stil aan de andere kant van de lijn. 'Er is vooral veel beleid waarvan we niet weten wat het oplevert.' Jouke van Dijk, hoogleraar regionale arbeidsmarktanalyse in Groningen, stemt in: 'Het helpt hoogstens een héél klein beetje. En soms werkt het averechts.' Collega Jan van Ours (hoogleraar arbeidseconomie in Tilburg) vertelt dat hij tijdens zijn colleges graag Nobelprijswinnaar James Heckman mag citeren:

'Zero is not a bad number.'

97

Rutger BREK

De markt kan het beter

Het is niet dat er weinig geprobeerd is. In de afgelopen jaren kwam er van alles voorbij, van Melkertbanen tot werkcoaches, van intensieve trajectbegeleiding tot uitstroompremies. Maar vrijwel niets is fatsoenlijk geëvalueerd. En als dit wel gebeurde, was het resultaat meestal negatief. In 2001 verscheen een rapport van het ministerie van Sociale Zaken met de conclusie: 'Scholingsinstrumenten (...) blijken niet erg effectief bij de reïntegratie van werkzoekenden.' De ambtenaren pleitten in het rapport voor meer onderzoek. Tevergeefs.

In plaats daarvan werd een groot deel van de reïntegratie-industrie geprivatiseerd. 'Alles moest aan de markt worden overgelaten,' vertelt Van der Klaauw. 'Die zou het allemaal beter kunnen.' Maar al snel deden de gekste verhalen de ronde, van werklozen die onder begeleiding van een reïntegratieconsulent wekelijks een rondje om het Amsterdamse Slotermeer moesten wandelen, tot werklozen die aan hun zelfvertrouwen werkten met pony's. Een enkel reïntegratiebureau maakte zelfs gebruik van tarotkaarten. ▼ Het toppunt waren de 'Vier van Vier Miljoen,' uit Oost-Groningen. Inderdaad: vier werklozen die voor vier miljoen aan een baan waren geholpen.

Bekijk de evaluatie hi

Het toppunt waren de 'Vier van Vier Miljoen.' Inderdaad: vier werklozen die voor vier miljoen aan een baan waren geholpen

'Er zijn een paar mensen heel rijk van geworden,' zucht Van der Klaauw. 'Maar de effectiviteit lijkt er door privatisering niet op te zijn vooruitgegaan.' Sterker nog, in 2010 ontdekte de hoogleraar samen met zijn collega Stephen Kastoryano dat deelname aan een commercieel reïntegratietraject (kosten: 4.000 euro) de werkloosheid *verlengt*. In zijn oratie concludeert hij droogjes dat het 'niet absurd is om te veronderstellen dat werklozen zelf een veel beter idee hebben over welk werk geschikt is.'

En nu?

Eigenlijk zouden er '*randomized controlled trials*' moeten plaatsvinden, waarbij een willekeurig samengestelde groep de 'behandeling' krijgt (een sollicitatietraining bijvoorbeeld) en een vergelijkbare controlegroep met rust wordt gelaten. Alleen dan kun je zien of een interventie effectief is geweest.

Maar helaas, slechts vier van de 93 programma's uit de metastudie van professor Den Butter had een controlegroep, en uit drie daarvan bleek dat het beleid ineffectief was. De laatste keer dat een Nederlands programma met een gerandomiseerd experiment werd geëvalueerd is *zestien* jaar geleden, in 1998.

Zembla maakte hier e reportage over.

Lees hier mijn stuk ov deze methode bij ontwikkelingshulp w toegepast.

Nederlands beleid: geld uitgeven om geld uit te geven

97

AA

Rutger BREA

Een beetje gênant is het wel. In een Europese evaluatie van een paar jaar terug lezen we: 'Nederland heeft geen traditie waarin beleid van begin af aan wordt geëvalueerd. Veel grootschalige programma's zijn nooit onderzocht. [...] Nog opvallender is dat veel beleid geen goed gedefinieerde en onderbouwde doelstelling heeft.' Volgens de onderzoekers komt het in Nederland 'niet zelden' voor dat een programma maar één doel heeft: geld uitgeven.

Het wordt dan ook nog pijnlijker als we het over de *kosteneffectiviteit* hebben. 'Je bent al een heel knappe klantmanager als je iemand twee weken sneller aan het werk krijgt,' vertelt Van der Klaauw. 'Dan bespaar je zo'n 400 euro. Maar wat kost de begeleiding door de klantmanager?'

In 2008 kwam professor Jouke van Dijk met een bizarre rekensom: de reïntegratie van één langdurig werkloze kost gemiddeld 537.000 euro. Dat zijn meer dan vijftien modale jaarsalarissen. ▼ Toenmalig staatssecretaris Ahmed Aboutaleb (Sociale Zaken, PvdA) en zijn partijgenoot, de Amsterdamse wethouder Freek Ossel, reageerden woedend op deze berekening. 'Mensen moeten een taaltraining doen, van hun verslaving worden afgeholpen en zelfvertrouwen opbouwen,' brieste de laatste. 'Dat zijn trajecten van jaren, die forse investeringen vergen en je hebt geen garantie dat het lukt.'

Maar hoeveel mag het kosten?

'De minister kan nog niet voldoende inzichtelijk maken wat het effect is van de uitgaven', aldus de Rekenkamer

Professor Jan van Ours heeft zijn conclusies getrokken. '[Dit is] het blind offeren van miljarden euro's op het altaar van het actieve arbeidsmarktbeleid.' En het treurige is: sinds 2008 is de uitstroom van reïntegratietrajecten naar betaald werk nog verder afgenomen. De Rekenkamer hamerde er bij de begroting van vorig jaar op dat het nu eindelijk eens tijd werd voor een fatsoenlijke evaluatie. In de droge taal van de rekenmeesters: 'De minister kan nog niet voldoende inzichtelijk maken wat het effect is van de uitgaven voor reïntegratieactiviteiten.'

Toch is er ook goed nieuws. Na een motie van de SP en de VVD is er in 2012 zowaar een groot experiment gestart waarbij in zeven gemeenten allerlei vormen van activerend beleid worden onderzocht. Mét controlegroepen. Het enige probleem: de resultaten hadden er begin 2013 al moeten zijn. Een woordvoerder van het Ministerie van Sociale Zaken meldt dat het nog wel een paar maanden kan duren.

Speeltjes voor politici

Eén vraag blijft moeilijk te beantwoorden: waarom besteden we al jarenlang miljarden aan beleid dat niet of nauwelijks helpt?

Misschien heeft het iets met de perceptie van werkloosheid te maken. Zelfs nu bijna 700.000 mensen zonder werk zitten, wordt de oplossing bij het individu gezocht. Geloofden we vroeger nog in de maakbaarheid van de samenleving, nu is er het maakbare individu. Er is een politiek verbond rondom ontstaan. Links wil werklozen zoveel mogelijk ondersteunen, rechts wil ze zo snel mogelijk van hun uitkering afhelfen.

De Europese evaluatie hier.

Dat concludeert hij in artikel.

Zie deze cijfers van he

Zie het commentaar v Rekenkamer hier.

Zelfs nu bijna 700.000 mensen zonder werk zitten, wordt de oplossing bij het individu gezocht

Wat ook meespeelt: politici willen gewoonweg *iets* doen, of het nu helpt of niet. Een paar maanden geleden lanceerde minister Asscher (Sociale Zaken, PvdA) een nieuw actieplan: '55PlusWerk.' Budget: 39 miljoen euro. Ongeveer 45.000 werkloze senioren krijgen een 'netwerktraining' waarbij ook hun 'sollicitatie- en presentatievaardigheden' worden opgepoetst. Een controlegroep is er niet, dus of het project effect sorteert zullen we nooit weten.

97

Rutger BREG

Er is wel een donkerbruin vermoeden.

'Sommige mensen vinden dat je niet mag experimenteren met werklozen,' zegt prof. Van der Klaauw. 'Maar dat doen we al jaren, alleen leren we er niets van.' Bij vlagen klinkt de hoogleraar cynisch. 'Politici willen gewoon hun speeltjes. Als de werkloosheid straks daalt, roepen Klijnsma en Asscher dat het door hun beleid komt. Zonder enig bewijs.' Collega-hoogleraar Jan van Ours stemt in: 'Politici zijn niet geïnteresseerd in de effectiviteit van hun beleid. Ze zeggen liever: 'Kijk, ik heb 100 miljoen uitgegeven. Zie je wel dat ik iets doe?'' Frans Leeuw, hoogleraar sociologie in Maastricht, heeft hier eens een mooie term voor bedacht: beleidshomeopathie.

'Als de werkloosheid straks daalt, roepen Klijnsma en Asscher dat het door hun beleid komt. Zonder enig bewijs'

Neem de poging van Mirjam Sterk, 'ambassadeur jeugdwerkloosheid', om 10.000 jongeren in vijf weken aan een baan te helpen (via uitzendbureau Randstad). Het werden er 8.281. 'Die banen waren er zonder haar ook gekomen,' schampert Jouke van Dijk. 'Maar ja, nietsdoen is geen optie hè?' Teken aan de wand: Randstad wilde niet zeggen hoeveel jongeren het normaliter aan een baan helpt. Arbeidseconoom Ronald Dekker rekende het daarom zelf maar uit: ongeveer 20.000 per maand. Het waren dus relatief slechte weken geweest bij Randstad, maar de actie van Mirjam Sterk was goede reclame voor het uitzendbureau en het kabinet.

Drie opties

Rest de vraag: van welk beleid weten we dat het wél werkt?

Wie zich door de (internationale) onderzoeken van de afgelopen jaren worstelt, komt drie standaardopties tegen. De eerste is de confrontatie. Zo worden Deense werklozen bij elkaar gezet in zogenoemde '*meetings*' om elkaar te vertellen over hun werkloze bestaan. 'Het is behoorlijk confronterend om de hele dag te luisteren naar mensen zonder werk,' vertelt Van der Klaauw. Dan liever aan de bak, redeneren veel mensen.

Sterker nog, hoe verder iemand naar zo'n '*meeting*' moet reizen, hoe groter de kans dat hij aan het werk gaat. ▼ Een korting op de uitkering voor iedereen die niet hard genoeg naar werk zoekt, kan ook helpen. De dreiging is vaak al genoeg, maar er is wel een nadeel: gestrafte werklozen accepteren vaker werk onder hun niveau. ▼

De tweede optie is de loonkostensubsidie, en dan met name voor banen in de private sector. In dit geval betaalt de overheid een deel van het loon. Er is aardig wat bewijs dat het werkt, al moet er wel worden opgelet dat er geen banen worden gesponsord die sowieso wel gecreëerd zouden worden. Subsidieverslaving ligt op de loer.

Zie bijvoorbeeld deze

Tot slot kan scholing werken, mits aan heel wat voorwaarden wordt voldaan. Dan heb ik het niet over wandelingetjes om het Slotmeer, maar over het trainen van vaardigheden waar daadwerkelijk vraag naar is. Een kortdurende training die helpt bij het vervullen van een vacature - liefst al meteen in samenwerking met een potentiële werkgever - levert soms een goed resultaat op.

Maar geen illusies: uiteindelijk zijn de economische groei, het begrotingsbeleid en de technologische veranderingen veel belangrijker bij de ontwikkeling van de werkgelegenheid. Voor de drie bovenstaande opties geldt dat we het over hoogstens een paar procent extra baankans hebben. Succes is nooit gegarandeerd. Iedere regio is anders, net als iedere periode en iedere werkloze. Van Ours stelde in de jaren negentig voor om bij elke beleidsmaatregel 1 procent van het budget te reserveren voor de (wetenschappelijke) evaluatie. Dat lijkt hem, twintig jaar na dato, nog steeds een goed idee. ▼

Banenplan

Vorig jaar maakte Asscher bekend dat hij nog eens 600 miljoen uittrekt voor een extra 'banenplan'. Het ministerie van Sociale Zaken publiceerde vervolgens een 'menukaart' van maatregelen waar werkgevers subsidie voor kunnen aanvragen.

Trefwoorden: arbeidsbemiddeling, transitiefonds, transfercentrum, sollicitatietraining, coaching, loopbaancheck- en advies en gezondheidsverbetering.

Effectiviteit: onbekend.

Toch stond er een lichtpuntje op het menu. Want wat lezen we daar, helemaal onderaan: 'Om te weten wat werkt en wat niet, is soms onderzoek nodig en moeten experimenten worden uitgevoerd.'

En ja, ook daar kan subsidie voor worden aangevraagd.

Lees meer over de economische kant van de zaak

Economen en beleidsmakers zien werkloosheid als een aanbodprobleem in plaats van als een vraagprobleem. Daardoor wordt werkloosheid het probleem van de werkloze. In aanvulling op het stuk van Rutger Bregman: meer bewijs dat activerend arbeidsbeleid niet werkt.

De economie achter activerend arbeidsbeleid >

→ 376 x gedeeld 📌 Bewaar ⌚ 12 uur geleden

Nieuw ochtendritueel? Ontvang elke morgen onze nieuwe verhalen in je mail:

Ik meld me aan >

97 bijdragen

Volg deze discussie

S

Draag bij

97

AA

Rutger BREK

G**Gerard Peree** 30 minuten geleden

Het sociaal accordo voert o.a. in: geen ontslagvergoeding maar een transitiepotje (lees: geld voor de speurtocht naar werk). En met dat Sociaal accordo zijn de bonden accordo gegaan. Geld om werklozen en arbeidsongeschikten z.g. te helpen, nee, het is geld om een verslechtering van sociale verzekering/voorziening te maskeren.

M.a.w. die 6,5 gaat nog hoger worden, ten koste van de ontslagvergoeding, soort verplichte winkelnering. Over geloof gesproken....

D**Diny Pubben** 31 minuten geleden

Ja @Heleen.

Bij interne kritiek probeerde men mij te ontslaan met wederzijds goedvinden. Ik weigerde vrijwillig een handtekening te zetten onder het einde van de democratie omdat het een grote zwijgplicht is.

Daarna werd ik ontslagen via de UWV route en voor 80-100% afgekeurd en kreeg een folder "zie je wel werken loont". Die schizofrene communicatie en ik weet tot op de dag van vandaag niet wat daar gebeurde. Niet duurzaam WGA en daar zit de adder onder het gras, goedkope ontslag route weet ik nu.

Oproep voor herkeuring, let wel werkgever eigen risicodragers voor 10 jaar en dat is uniek in Europa en je gelooft het niet, in een fitnesscentrum door een private keuringsinstantie met de volgende reclameslogan: "werkgever bent U eigen risicodragers kom naar Robidus want het UWV belazert de boel"

Dit schreef ik eerder

En ik ging als zieke (van mijn werk) leidinggevende in de zorg naar de rechter. Alles aan de orde.

De bestuurlijke fraude, de cao en sociale lasten ontduikingen, de nul-urencontracten, de ESF gelden, de privacy schendingen en het gerommel bij het UWV en geen woord geen woord geen woord daarover van de rechter.

De kantonrechter verwees naar de politiek.

Het hoger beroep, het Hof oordeelde dat er aan alle bureaucratische regels was voldaan.

Ik heb nog een pleidooi beroepsethiek geschreven. Geen woord, geen woord, geen woord daarover. Wat een nep wereld.

Het cassatieadvies (en toen ben ik maar gestopt) luidde:

Dure ingewikkelde zaak (en ik had al tienduizenden euros uitgegeven) en ook al mocht je gelijk hebben dan nog wil dat niet zeggen dat de procedures niet goed doorlopen zijn.

Dat heeft niets meer met rechtvaardigheid van doen.

I**Ingrid Jongmans** 33 minuten geleden

@Roel Fransen, goede insteek. Als het gaat om het vervullen van vacatures, zijn de bedrijven zelf de experts. Het klinkt een beetje als het oude gildensysteem?

H**Heleen Hüpscher** een uur geleden

Goed artikel. Heb zelf ook ervaring als werkloze en dus ook met het UWV (en zelfs voorheen met het GAK). Altijd tijdelijke contracten gehad, dus dan heb je meer kans op werkloosheid. Goede en minder goede ervaringen met bijvoorbeeld reïntegratie opgedaan. Het bizarre is dat het UWV zelf ook niet al te best met zijn personeel omgaat. Dat heb ik vernomen via een vriendin die er ondertussen niet meer werkt. Dat ligt eerlijk gezegd ook aan diverse beslissingen van hogerhand, waardoor er de afgelopen jaren tig keer is gereorganiseerd en bezuinigd en personeel weg moest bij het UWV.

Hoe gemotiveerd zouden de medewerkers van het UWV zelf dan zijn om anderen aan een baan te helpen?

En ik heb zelf als uitzendkracht voor het UWV gewerkt (aan een project met veel andere uitzendkrachten), ook daar gingen ze niet goed met het personeel om.

Denk dat ze het geld dat het UWV kost, beter aan de werklozen zelf kunnen geven eerlijk gezegd. En hoe zit het met mensen die ziek zijn, in de WAO/WIA zitten, daar is vast ook heel wat mis. Het is niet alleen de werklozenindustrie die failliet is.

Rutger BREK

R**Roel Fransen** 2 uur geleden

oor deze discussie s het van belang anders te kijken naar de arbeidsmarkt en het arbeidspotentieel. Momenteel is onze blik vanuit de sociale zekerheid gericht op het oplossen van werkloosheid en in sommige gevallen het creëren van bijstandsonafhankelijkheid. Daarbij kijken we vooral naar de besparingen die we kunnen realiseren op het inkomensdeel en het participatiebudget. We moeten ons richten op het vervullen van vacatures. Ook in deze tijden kost werving en selectie gewoon geld. Dus moeten we kijken hoe dit anders kan en het liefste zonder instituties. Het bedrijfsleven en niet de overheid is aan zet. Dus zetten we in Tilburg een Ambachtsschool op die wordt gefinancierd door een bedrijven netwerk. Mensen die deelnemen aan de Ambachtsschool zijn verzekerd van een baan als ze voldoende punten behalen, net als op school. Het grote verschil is dat de banen er vooraf zijn. Niemand hoeft dus perspectiefloos workfirst achtige trajecten te doen, of zinloze sollicitatietrainingen te volgen. We kunnen in het traject aandacht besteden aan motivatie, sport, gezond leven etc.. Die zaken die leiden tot een duurzame werkrelatie. Het mooie is dat bedrijven investeren in training en zelf de virtuele klaslokalen zijn. Zo vragen we van de bedrijven net zo veel als van de mensen.

<https://twitter.com/ArbMarktdienst/status/436043941948182528/photo/1>

Rutger Bregman 2 uur geleden

Of hier is de link: <http://stats.oecd.org/Index.aspx?DatasetCode=LMPEXP> (moet je nog wel even land Nederland invullen bovenin). om de kostenposten van 10 tm 70

Rutger Bregman 2 uur geleden

@JohnHendriks De cijfers zijn van de OESO, zie de link in de zijlijn hier boven. Daar staat ook een infocard met extra uitleg. Er valt nogal wat onder die 6,5 miljard: re-integratie, loonkostensubsidies, trainingen etc.

J**John Hendriks** 2 uur geleden

Deze vraag heb ik ook:

Kan de auteur ook een onderbouwing en specificatie geven van de 6,5 miljard? Op welke begroting zijn welke bedragen te vinden voor welk soort maatregelen?

H**Herbert Rutgers** 2 uur geleden

De definitie van waanzin is hetzelfde blijven doen en een ander effect verwachten!⁹⁷
(Albert Einstein)

Rutger **BREK****D****Diny Pubben** 2 uur geleden

En ik ging als zieke (van mijn werk) leidinggevende in de zorg naar de rechter.
Alles aan de orde.

De bestuurlijke fraude, de cao en sociale lasten ontduikingen, de nul-urencontracten, de ESF gelden, de privacy schendingen en het gerommel bij het UWV en geen woord geen woord geen woord daarover van de rechter.

De kantonrechter verwees naar de politiek.

Het hoger beroep, het Hof oordeelde dat er aan alle bureaucratische regels was voldaan.

Ik heb nog een pleidooi beroepsethiek geschreven. Geen woord, geen woord, geen woord daarover. Wat een nep wereld.

Het cassatieadvies (en toen ben ik maar gestopt) luidde:

Dure ingewikkelde zaak (en ik had al tienduizenden euros uitgegeven) en ook al mocht je gelijk hebben dan nog wil dat niet zeggen dat de procedures niet goed doorlopen zijn.

Dat heeft niets meer met rechtvaardigheid van doen.

T**Ton Kloppenborg** 3 uur geleden

Ministers spreken over de behoefte aan technisch geschoolde vaklieden, maar (om) scholingsfaciliteiten hiervoor ontbreken. Wordt het geen tijd de Centra voor Vakopleiding van Volwassenen (CVV) nieuw leven in te blazen?

I**Ingrid Jongmans** 3 uur geleden

@Diny, inderdaad nog erger dan ik dacht. Elke dag weer een nieuw schandaal, maar de gestrafte verantwoordelijken hiervoor zijn op de vingers van een halve hand te tellen.

@Wilag, het zure is dat we geloof ik allemaal in dit cynisch makende systeem gevangen zitten. Hoeveel enthousiasme en talent gaat er daardoor verloren! Voor mij mag het experiment basisinkomen morgen van start. Cynisme terug omzetten in idealisme.

Jesse Campfens 3 uur geleden

Een bijdrage over een negatieve ervaring.

97

Rutger BREK

Na een burn-out in 2006 werd mijn vaste contract bij een groot levensmiddelenbedrijf ontbonden. Wat wettelijk eigenlijk helemaal niet mag. Toen ik na ruim een jaar worstelen ook mijn freelance ontwerpwerkzaamheden niet meer kon uitvoeren klopte ik ten einde raad aan bij de gemeente voor een uitkering.

Bij de gemeente kreeg ik te horen dat iedereen die een uitkering aanvraagt automatisch een werkintegratie traject moet volgen. "Maar ik zit nog midden in een burn-out." antwoordde ik geschrokken. Schouders werden opgehaald, ik moest me er de volgende dag melden.

Bij het onpersoonlijke intakegesprek kreeg ik een contract van drie maanden onder mijn neus geschoven, of ik wilde tekenen. Ik meldde opnieuw mijn burn-out en dat ik helemaal niet kon werken op dat moment. Schouders werden opgehaald en het contract werd nog wat verder naar me toegeschoven. "En wat als ik dit contract niet teken?" Vroeg ik angstig. "Dan krijg je ook geen geld!" Op een van de kwetsbaarste momenten van mijn leven was dit een harde klap in mijn gezicht.

De week daarop zat ik 's ochtends in een trainingsgroepje 'om te ontdekken wat voor werk ik leuk vond om te doen'. Het niveau van de trainers en de mensen om mij heen was om te huilen, het leek wel een kleuterschool. Voor iemand met een beetje gezond verstand waren alle trainingen die werden aangereikt een open deur.

De middagen bestonden uit dozen vouwen en aan een lopende band volle flessen uit kratten naar dozen tillen; zwaar werk. Of we moesten aan een lopende band kledinghangers sorteren voor de Miss Etan. Het was een ware hel. Er liepen ongure types rond, waarvan werd gefluisterd dat het ex-gedetineerden waren. Ik voelde me onveilig en kreeg paniekaanvallen van het lawaai en het tempo van de lopende band. Ik probeerde mijn situatie uit te leggen aan een begripvolle werkleider, maar de volgende dag stond er weer een andere. Toen ik me een dag ziek melde met buikgriep, wat ik ook echt had, stond er een uur later iemand voor de deur die zonder me te onderzoeken meldde dat ik de volgende dag wel weer kon werken.

Na een paar weken afzien werd ik per toeval gered door een oud klasgenoot die op zwangerschapsverlof ging en een tijdelijke vervanger zocht voor het ontwerp bureau waar ze werkte. Ondanks dat ik die baan qua energie en reisafstand helemaal niet aankon (ontdekte ik later door schade en schande) greep ik die kans met beide handen aan. Mijn overlevingsinstinct zei me om zo snel mogelijk te ontsnappen aan die verschrikkelijke dwangarbeid. In de groep werd ik meteen tot held uitgeroepen en overvloedig als uithangbord gebruikt, "Kijk eens wat geweldig! Hij heeft al een baan gevonden," schalde het door de gangen. Die baan had ik echter los van dat dure traject gewoon via de mail aangeboden gekregen.

De volgende periode waarin ik veel te hard gewerkt heb, heeft me nog verder uitgewoond en uitgeblust. Ik had na het werk geen energie meer om sociale contacten te onderhouden en ik had elke vrije minuut nodig om bij te komen. De sociale kaalslag die daardoor in mijn leven heeft plaatsgevonden heb ik tot op heden nauwelijks kunnen terugdraaien. De regering wil dat werklozen weer onder de mensen komen en gaan netwerken, maar mijn waardevolle netwerk is dus gedecimeerd als gevolg van dit gedwongen traject.

Ook in latere ervaringen met de gemeente en andere instanties heb ik duidelijk gemerkt dat er absoluut niet naar persoonlijke omstandigheden wordt gekeken en dat er op de belangrijkste momenten nauwelijks maatwerk wordt geleverd. Ze zetten hun verstand op nul en voeren het beleid uit. Het was voor mij altijd heel duidelijk wat ik wél en wat ik níét kon qua werk. Helaas denken al die verheven re-integratie mensen na een kwartier praten al te weten wat goed voor je is, en helpen je vervolgens zonder blikken of blozen verder de vernieling in.

- 97
- J** **Jan Muters** 3 uur geleden
 Ik hoop dat deze ervaring iets toevoegt aan het onderwerp.
 Het zal in ieder geval goed zijn geweest voor bonusgevoelige managers. Geld naar werklozen geld naar scholen geld naar de zorg.
 Als het eerst langs de managers is gegaan blijft er meestal niet veel meer over. Vergaderen, protocollen opstellen, regelingen voor elke handeling; liefst per minuut, een kantoortje met buro van een paar ton, leasebak en secretaresses etc kost veel geld denk ik.
- M** **Martijn van der Meij** 3 uur geleden
 Toch maar naar het onvoorwaardelijk basis inkomen dan maar? Deze 6,5 miljard zouden daar iig niet misstaan.
- I** **Ingrid Jongmans** 4 uur geleden
 "Arbeid, een eigenaardig medicijn" van Hans Achterhuis is mijn boekentip in deze. En natuurlijk de inspiratiebron van Achterhuis, "Vita Activa" van Hannah Arendt. Ons arbeidsethos is iets wat er ooit ingeramd is maar wat er best weer uit kan slijten!
- D** **Diny Pubben** 4 uur geleden
 @Wilag Kater en @Ingrid Jongmans @en anderen
 Het is nog veel erger. Die hele rondpomp machine wordt mogelijk gemaakt door subsidies van Europa. Zie wie hier de hoofdrol speelt. Jawel Ad Melkert. In mijn organisatie in de zorg stond zelfs die ESF formule in 2008 als doel van de organisatie omschreven bij de Kamer van Koophandel. Daarmee zijn goed opgeleide medewerkers in de zorg vervangen door nul-uren contracten.
<http://www.ftm.nl/column/ad-melkert-esf-subsidies/>
 En wat zegt euro commissaris Reding over die race to the bottem aan de onderkant van de werkzame samenleving?
 Bezuinig maar op de sociale voorzieningen!
 Mocht U morgen ziek worden, dan wordt U afgekeurd in % van het minimum loon. Lees goed wat hier staat. Ongeacht wat U verdiende. De bedoeling is dat men zich daar zelf voor gaat verzekeren Dat zijn de plannen. Melkert was alweer voorgedragen voor het ILO (de internationale arbeidsorganisatie) en is dat niet geworden. De PVDA gaat zelfs die internationale regels ontduiken met zijn participatiewet voor zieke werknemers. In de veronderstelling dat ze toch niet naar de rechter zullen stappen. Let wel ze zijn ziek.
 De Raad van Staten is het oneens en toch gebeurd het.
 De uitzendbureau staan klaar voor de volgende rondpomp organisatie.
 1500 euro, kassa, voor iedere participant voor 6 maanden werk.
 Dus rondpompen maar.
 Ondertussen worden de salarissen verlaagd en de uren steeds minder en flexibeler.
 Ik ben voor een basisloon, niet omdat er te weinig werk is dat is er genoeg maar om eerlijke organisaties mogelijk te maken.
- **Rutger Bregman** 4 uur geleden
 @Wilag Kater Bizar verhaal zeg. En ja, zo wordt halsstarrig vasthouden aan het volledige werkgelegenheidsideaal wel heel cynisch. Zie trouwens ook speech Asscher afgelopen zaterdag:
<http://www.pvda.nl/berichten/2014/02/Eerlijk+werk,+goed+werk,+meer+werl>

Rutger Bregman 4 uur geleden

@Pepijn van Eeden dank - heb het gecorrigeerd

97

Rutger **BRE**

Michiel Ris 4 uur geleden

De allermooiste illustratie is eigenlijk het stripverhaal 'Asscher in Den Haag'. Direct een budget beschikbaar. Maar geen flauw idee wat er mee te doen. Dat moet 'de markt' maar vertellen.

Wilag Kater 4 uur geleden

@Ingrid Jongmans - 100% herkenbaar en in aanvulling op uw verhaal het volgende. Ooit bevestigde een bevriende directeur van een re-integratiebureau in een gesprek bij een biertje het hele verhaal van Rutger Bregman min of meer. Hij voegde hier schamper aan toe dat hij als gepromoveerde academicus bij toeval zelf "in deze nutteloze re-integratie-industrie" terecht was gekomen na een langere periode van werkloosheid: "We misbruiken in onze branche werkeloze mensen omwille van het hele politieke spectrum, links en rechts, dat in haar beginselprogramma's vasthoudt aan het heilloze en wrede economische beginsel van volledige werkgelegenheid op de arbeidsmarkt." En verder: "Ik verdien dankzij datzelfde politieke beginselprogramma nu een dikke gesubsidieerde boterham en bid God intussen dat die subsidiekraan nooit wordt dichtgedraaid want dan ben ik weer net zo kansloos werkeloos als iedereen."

Ik ben dit droogcynische verslag uit de loopgraven van de re-integratieindustrie nooit meer vergeten en geloof niet dat hierin veel veranderd is intussen als ik het uitstekend onderbouwde betoog van Bregman nog eens herlees. En daarom:

@Gerrit Zeilemaker - inderdaad op naar het basisinkomen!

Brigitte van Erp 5 uur geleden

@ Ingrid, voor een deel wel en dat lijkt me ook helemaal niet erg want dat zijn investeringen die weinig opleveren. Overigens is het systeem nu zo dat bij een aantrekkelijke werkgelegenheid die dienstverlenende sector juist floreert. Er wordt alleen gekeken naar plaatsingen ongeacht of die te danken zijn aan de inspanningen van het re-integratiebedrijf. Verder krijgen re-integratiebedrijven ook betaald op basis van no cure, less pay. Lijkt me dus noodzaak om meer onderzoek te doen en inderdaad dingen die nu onbespreekbaar zijn te benoemen.

Helaas is 0% werkloosheid een utopie, je hebt altijd frictiewerkloosheid, een schommelende economie en verdringing. Ik denk wel dat juist blijven investeren in mensen iets kan opleveren, het houdt mensen employable, de arbeidsmarkt dynamischer. Maar dan moet je het wel goed doen en nu doen we maar wat lijkt het.

Verder denk ik niet dat het de vraag is of we moeten accepteren dat er niet genoeg fulltime banen zijn. In de grondwet staat ook een sociaal recht op werk, het is een behoefte van veel mensen om te werken, mee te draaien en daarvoor beloond te worden. Het gaat mijns inziens om een rechtvaardige verdeling van werk over de beroepsbevolking. En niet dat groepen als 50+ ers, jonggehandicapten, jongeren, langdurig werklozen en arbeidsongeschikten zoveel minder kansen hebben dat zij geen betaald werk kunnen krijgen. En dat kun je niet aan marktwerking alleen overlaten, daarvoor zijn misschien wel re-integratie-instrumenten nodig. Of inderdaad een gegarandeerd basisinkomen, dus een totaal ander sociaal stelsel.

A**Annette Berenschot** 5 uur geleden

Iedereen heeft een eigen overtuiging over wat wel en wat niet werkt als het gaat om het oplossen van de werkloosheid. Ons activerend arbeidsmarktbeleid (zowel nationaal als lokaal) draagt daar alle kenmerken van. Elke 4 jaar is er een nieuw dogma, uitgangspunt, aanpak waarvoor een minister of wethouder de middelen reserveert. Prioriteiten worden verlegd, organisaties worden omgegooid, taken weer opnieuw verdeeld etc etc. Het ontbreekt ons aan een gezamenlijke overkoepelende focus waarin alle partijen investeren en profiteren. Het ontbreekt ons ook aan tijd. De beste resultaten worden behaald als de laatste 20% van de uitvoeringsorganisatie op orde is, waarbij consequent gewerkt blijft worden aan het verbeteren van de resultaten.

AA →

Rutger BREK

K**Koos van der Burgh** 5 uur geleden

De foto alleen al is uitmuntend illustratief.

P**Pepijn van Eeden** 5 uur geleden

@Rutger: foutje gespot: "de resultaten hadden er begin 2013 al hadden moeten zijn." dubbel hadden

J**Jan Fransen** 5 uur geleden

Zie het artikel in Brabants Dagblad over Ambachtsschool 2.0 in Tilburg. Een mooi initiatief om het op een andere, effectievere manier aan te pakken!

R**Rob Koelmans** 5 uur geleden

@Rinus, dat geld is er helemaal niet voor om weg te geven of incompetentie klikjes er leuke dingetjes voor hun vriendjes mee te laten doen onder een of ander maatschappelijk mom. We kunnen toch niet hopen dat dat geld er blijft als je de bron ervan zoveel mogelijk gaat zitten saboteren?

@Rutger, wellicht een volgend artikel voor het debacle dat eraan zit te komen? 4,4 miljard om 120 euro bij te passen op iedere Megawatt windenergie van 170 euro (tegen een marktprijs van 50 euro)? Zie svp het NRC van afgelopen vrijdag. NL wilde het alleen als exploitatie plus molens 40% in prijs omlaag gingen. Was ook bespreekbaar en toen ging het door (met het bovenstaande als uitkomst). The Wolf of Wall Street is via Canada in de windhandel gegaan.

S**Sylvia Stuurman** 6 uur geleden

Ik ben iets cynischer dan Rutger, ben ik bang.

Dat beleidsmakers hier geld in blijven stoppen ondanks het feit dat het niet danwel negatief werkt, heeft, ben ik bang, te maken met het feit dat het inderdaad een industrie is geworden, met belangen.

Die 6,5 miljard betekent erg gemakkelijk verdienen voor veel bedrijven...

E**evert starink** 6 uur geleden

Je moet als beleidsmaker en/of politicus beschikken over geweldig veel cynisme als je je medewerking verleent aan dit soort geldwegsmijterij waarbij werklozen op grote schaal alleen maar worden getreiterd.

R**Rinus Chamuleau** 6 uur geleden

Hoeveel mensen kunnen we van die 6,5 miljard "gratis geld" geven en de anderen 20 uur in de week werken. Dus iedereen werk en iedereen geld??????

I**Ingrid Jongmans** 6 uur geleden

@Brigitte, het werkt niet omdat er twee dingen onbespreekbaar zijn:

1. zou, zonder werklozen, een groot deel van de dienstverlenende sector eromheen niet in elkaar storten?
2. is ons arbeidsethos niet uit de tijd en moeten we niet leren accepteren dat er gewoon geen fulltime banen meer zijn voor iedereen?

97

Rutger **BREK****P****Paul Huygen** 6 uur geleden

Bij al die banenprojecten lopen de ideeën "werkloosheid bestrijden" en "mensen aan een baan helpen" door elkaar. Je mist bij de introductie van al die maatregelen fundamentele discussie daarover. Als je bijvoorbeeld denkt dat er aan de ene kant banen zijn die niet vervuld worden en van de andere kant werklozen die die banen zouden kunnen vervullen, dan zou het zin kunnen hebben om werklozen sollicitatietrainingen te geven. Als die banen er niet zijn, dan is het enige effect van sollicitatietrainingen dat een getraind persoon de baan krijgt ten koste van iemand anders, zonder dat het aantal werklozen afneemt. Dus zelfs als zo een project succesvol zou zijn en alle deelnemers aan een baan zou helpen, dan zou het effect op de werkloosheid nog steeds nihil zijn.

Iemand die een banenproject voorstelt zou dus eerst precies moeten aangeven of het project een veronderstelde mismatch tussen aanbod en vraag naar werk zal verkleinen (en dan aannemelijk maken dat die mismatch er is en dat het voorgestelde project die verkleint), of dat het project banen genereert (hoe dan), of dat het project een bepaalde doelgroep aan banen helpt (en dan aangeven waarom het goed is dat leden van die specifieke doelgroep die banen krijgen ten koste van anderen).

R**Rob Koelmans** 6 uur geleden

@Johan, ik vermoed dat niet zozeer de loonkosten maar vooral de betere voorwaarden voor de werkgever debet waren aan het succes van de Melkertbanen. Dat kun je ook gratis regelen.

J**Johan Rebergen** 6 uur geleden

Ik mis de melkertbanen van de jaren negentig. Dat was een 100% loonkostensubsidie voor langdurig werklozen. De bedoeling was dat die banen voor jaren zouden bestaan, bij gemeenten, in de zorg, in het onderwijs, in de beveiliging. De melkertbanen zijn uiteindelijk de nek omgedraaid door de VVD, met hulp van het CDA.

Waren de melkertbanen effectief? Daar is moeilijk een definitief antwoord op te geven: Melkert wilde geen evaluatie. Persoonlijk denk ik dat de melkertbanen in belangrijke mate effectief waren, in die zin dat tienduizenden langdurig werklozen aan een baan zijn geholpen. Velen van hen stroomden door naar een andere reguliere baan, hoewel dat geen doelstelling van de melkertbanen was. Daarbij past wel de kanttekening dat een klein deel van de geplaatste werklozen op eigen kracht zelf een baan zou hebben gevonden als de melkertbanen er niet zouden geweest. Hoe ik dit allemaal weet: ik was in de jaren negentig op het departement van Sociale Zaken ambtelijk verantwoordelijk voor het beleid en de uitvoering van de melkertbanen.

Willem Gielingh 6 uur geleden

97

Rutger BREK

Onlangs was ik getuige van een door het UWV georganiseerde bijeenkomst voor uitkeringsgerechtigde werklozen van boven de 55 jaar oud.

Doel was niet om persoonlijk van het UWV het bevrijdende bericht te vernemen dat verplicht solliciteren voor deze groep geen zin meer heeft en dat derhalve hierop niet meer gecontroleerd en gesanctioneerd gaat worden. Dat werkgevers ouderen niet willen plaatsen, wanneer er al vacatures zijn; dat in 2014 nog veel meer ontslagen erbij zullen komen; dat automatisering en robotisering het aantal betaalde banen steeds verder zal doen verminderen; dat ouderen beter een stapje opzij kunnen doen om jongeren een kans te geven op de arbeidsmarkt; dat veel banen niet echt een functie hebben voor een betere samenleving; etc. Neen, het tegendeel was het geval: er werd een cursus aangeboden door het UWV gefinancierd met geld van het Ministerie van Sociale Zaken à raison van € 750,- per persoon! Gratis en voor niets een cursus van een halve dag per week en dat gedurende drie maanden!

Bij een aanbod denk je dat het je vrij staat om daar al dan niet 'ja' op te zeggen. Maar u begrijpt het al: dit aanbod was verplicht voor degenen die dit in een persoonlijke brief aangekondigd hebben gekregen. Ik voelde me speelbal van overheidsregelzucht met als enig doel om de enorme kosten van onze nationale toeslagenfabriek gefinancierd te krijgen. De adem van mevrouw Klijnsma en meneer Asscher was bepaald onwelriekend en ik vroeg me af hoe ik zou reageren op die bijeenkomst.

Tegen aanvangstijd, kwam er een allervriendelijkste ambtenaar van het UWV ons verzoeken met hem mee te wandelen naar de cursusruimte.

Velen bleken voor een jaar terug dezelfde cursus al eens meegemaakt te hebben en vroegen de cursusleider of deze keer wel succes verzekerd was.

De ambtenaar zei echter dat het UWV geen invloed heeft op werkgevers, maar wel op mensen met een uitkering, zodat hij en zijn collega's er alles aan doen om door middel van dit cursusaanbod behulpzaam te zijn bij 'profilieren, solliciteren en presenteren'. Het gaf de man zichtbaar een goed gevoel dit te kunnen melden. Tot dat moment geloofde hij nog dat zijn missie voor die middag zou slagen. Met enige nonchalance en zelfvertrouwen liep hij met een toetsenbord voor de PowerPoint presentatie voor de tafels langs en probeerde door wat vragen te stellen, te achterhalen wat voor vlees hij in de kuip had.

De cursusleider zei op elke vraag te zullen ingaan, maar pas nadat hij zijn presentatie had gehouden. Immers: veel vragen zouden dan wellicht al beantwoord zijn. Hij kwam niet ver. De meeste aanwezigen hadden natuurlijk helemaal geen vragen maar enkel opmerkingen:

- Een aantal ww'ers zei net een jaar geleden zo'n zelfde cursus gedaan te hebben en meldde dat niemand van die groep toen een baan heeft gekregen.
- Iemand anders zei tachtig sollicitatiebrieven geschreven te hebben, waarop hij 3 afwijzingsbrieven had gekregen met het argument dat hij helaas te oud was voor de functie, gezien de samenstelling van het team! Hij doet nu 24 uur per week vrijwilligerswerk en heeft het gevoel nu pas iets voor de maatschappij te betekenen.
- Een dame, volledig gecertificeerd in de financiële administratie, moest het voor een boekhoudfunctie afleggen tegen haar dochter van 26 jaar oud die letteren had gestudeerd en wel op gesprek mocht komen.

Duidelijk was dat deze aanwezigen met zo veel levens- en werkervaring zich niet vrijwillig zouden laten knippen en scheren.

Echter: uit respect voor de onmogelijke opdracht van deze man (hij was ten slotte verplicht het subsidiegeld aan de man te brengen en hij was blij dat hij nog werk had), werd beleefd even de mond gehouden.

Bewust van de onmogelijkheid om als vrienden uit elkaar te gaan, deed hij mondeling nog een laatste poging om in ieder geval niet met ruzie te hoeven eindigen: mensen boven de 63 jaar oud, waren ook niet verplicht deel te nemen, hetgeen geen gevolgen voor de uitkering zou hebben.

Ik besloot mijn middagje UWV positief af te sluiten en gaf een collega van de cursusleider de nieuwe folder over het onvoorwaardelijk basisinkomen.

Zij bleek hier al meer over gehoord te hebben, knikte veelbetekenend en zei mij vriendelijk goeden dag. Zou er dan toch langzaam iets doordringen?

Even had ik een gevoel van overwinning op het systeem. Tenslotte zag ook de inleider in dat zijn missie geen zin had en dat hij dat ook begreep. Toch overheerste een gevoel van onmacht over de wijze waarop wij onze samenleving hebben laten verworden tot 'ik voor mijzelf' en 'een bevoogdende overheid voor alle anderen', waarbij de dominante Haagse politiek en slippende dragende media zo'n belangrijke rol spelen. Gelukkig zet het mensen overal in de maatschappij aan tot steeds meer nieuwe hoopvolle initiatieven, waarvan die voor de invoering van een onvoorwaardelijk basisinkomen tot de meest structurele en veelbelovende behoort. We blijken als burger(s) tot veel in staat, misschien wel juist dank zij alle ellende.

Dick Severius 6 uur geleden

@Rutger: Is bekend hoeveel banen het kost om 6,5mrd belasting te heffen?

D

Brigitte van Erp 6 uur geleden

Dat het niet werkt, lijkt helder. Wat mij interesseert is waarom het niet werkt. En meer duidelijkheid over wat wel werkt. Ik zie inderdaad dagelijks veel misstanden omtrent dit onderwerp. Maar ik zie ook ontzettend veel betrokken, hardwerkende mensen in deze sector! En ik zie methodieken en projecten die wel werken, denk aan IPS. Bovendien is mijn ervaring ook dat de meeste mensen echt wel willen werken. Het is ontzettend complexe materie. Er zijn zoveel factoren die mogelijk van invloed kunnen zijn op 'succes', denk aan individuele omstandigheden, ziekte en multiproblematiek, wat heb je als mens aan vaardigheden, talenten en persoonlijkheid meegekregen, (perverse) prikkels, moeten voldoen aan Europese aanbestedingen en andere wet- en regelgeving, vraag en aanbod op de arbeidsmarkt, en vast nog een heleboel andere dingen. Ik onderschrijf van harte de roep om meer en diepgaander wetenschappelijk onderzoek. Want mocht ik onverhoopt in een situatie van werkloosheid of arbeidsongeschiktheid komen (en dat kan iedereen gebeuren) dan zou ik heel blij zijn als ik de juiste hulp en ondersteuning aangeboden kreeg zodat ik zo snel mogelijk weer op eigen benen sta.

B

Ingrid Jongmans 6 uur geleden

@Mark van Bijnen en @Richard Lut, het klopt dat de werklozenindustrie er niet bij gebaat is haar grondstof, de werklozen, aan werk te helpen.

Een jaar of tien geleden zat ik 'in between jobs' en belandde in een traject. Een aantal weken zinloze sollicitatietraining werd afgesloten met een 'banenbeurs' in een voormalig seminarie, een peperdure locatie. Alle werklozen uit de regio kwamen op deze feestelijke dag tezamen. Er was koffie, er waren lunchpakketten en oppeppende toespraken van coryfeeën als Hans Dijkstal en Carrie Jansen. En natuurlijk de onvermijdelijke workshops met de nog onvermijdelijker rollenspellen.

Bij aankomst werden wij werklozen ingedeeld in kleurgroepen: groen voor de agrarische sector, rood voor de bouw, blauw voor de zorg, etc. Zelf viel ik met nog een paar anderen in de categorie wit: 'overig' en niet indeelbaar. Toevallig allemaal dames. Wij kregen een meisje in een knalroze mantelpakje toebedeeld die ons moest enthousiasmeren voor al het moois dat er op deze dag te beleven was en alle banen die er voor het oprapen lagen. Ik zag in de gangen van het voormalige klooster echter alleen maar treurige stands van uitzendbureau's, reïntegratie organisaties en het UWV zelf. Geen echte baan te bekennen dus. Om de aandacht af te leiden toeterde onze roze gastvrouw, terwijl ze een sprongetje in de lucht maakte en in haar handen klapte "Kom op, meiden van de wit!"

Het was te infantiel voor woorden. Gelukkig trof ik een lotgenoot; wij zijn uit de groep geglipt en hebben ons op een bankje in de zonnige binnentuin getraakteerd op de gratis koffie met gebak en hebben hard om de hele vertoning gelachen. Hoewel het feest nog lang niet was afgelopen, ben ik naar huis gereden. Diezelfde middag werd ik gebeld door mijn huidige werkgever: of ik eens wilde komen praten. "Verdraaid, die dag werkt nu al!" dacht ik nog. (het was natuurlijk toeval).

I

97

AA →

Rutger BREK

G**Gerrit Zeilemaker** 6 uur geleden

Uitstekend artikel over deze (grotendeels) verspilling van ruim één procent van ons⁹⁷ bruto binnenlands product. Misschien kan deze 6,5 miljard beter ingezet worden voor infrastructurele verbeteringen of aan thuiszorg. Daar kunnen heel wat werklozen voor aan de slag.

Uit veel bijdragen blijkt een grote belangstelling voor een basisinkomen en hoe dat het beste te regelen is. Alvast een voorzet. Kijk hier:

<http://www.economonitor.com/dolanecon/2014/01/03/the-economic-case-for-a-universal-basic-income/>. Zie ook deel 2 en 3. Veel plezier!

Rutger **BRE****L****Lex Ros** 6 uur geleden

Rutger: prima verhaal – en je raakt aan de reacties te zien kennelijk een open zenuw.

Wat er te doen staat is simpel het advies opvolgen dat Milton Friedman ons ooit gaf: “Our basic function is to develop alternatives to existing policies, to keep them alive and available until the politically impossible becomes the politically inevitable.” (voorwoord Capitalism and Freedom, 1982).

Als ex-reintegratie coach in het Amsterdamse ken ik de verbazingwekkende praktijk – en daar word je inderdaad niet vrolijk van als je naar plaatsingspercentages kijkt.

Het meest verhelderende betoog van de afgelopen tijd vond ik in het boekje ‘The precariat – the new dangerous class’ van Guy Standing (Bloomsbury 2013). In zijn ‘paradise scenario’ komt het basisinkomen ook weer als een goed hulpmiddel uit de bus. (Naast het terugdringen van de combinatie ‘identiteit - betaald werk hebben’ overigens).

Waarom start de Correspondent niet een klein denk-tankje om de 6,5 miljard effectiever te besteden? Als oude scharrel-ZZZP'er met veel vrije uitloop is er tijd genoeg.....

M**Maarten Heckman** 7 uur geleden

Dat basisinkomen dé oplossing is (maar niet de enige), lijkt mij zonneklaar. Wat ik niet begrijp is dat de politiek dit onderwerp volledig links laat liggen. Waarom zou dat zijn? Is dat gevoelsmatig, dat mensen het idee niet aankunnen om geld 'weg te geven' zonder tegenprestatie? Is dat praktisch, dat men bang is voor de gevolgen?

A**Alfred Marseille** 7 uur geleden

6,5 miljard voor 700.000 werklozen = 9500 euro per werkloze per jaar.

J**Jasper Jacobs** 7 uur geleden

"Je CV moet net even anders zijn dan de andere duizend CV's die een werkgever te zien krijgt," zei de banencoach bij het Arbeidsbureau (nu UWV) me een jaar of tien geleden. "Maar als die andere duizend CV's dan ook net even anders zijn, wat maakt het dan nog uit?" vroeg ik. "Zo moet je niet denken!" vond de coach. Die coach was een eikel van heb ik me jou daar, maar met de deelnemers heb ik best gelachen.

T**Tim Westbroek** 7 uur geleden

Prima artikel. Al ben ik wel nieuwsgierig naar het aantal mensen dat werkloos wordt als deze industrie plotseling niet meer zou bestaan.

C**Corrine van Huet** 7 uur geleden

Erg goed dat je dit eens op een rij zet, Rutger.

Weet helaas uit ervaring dat deze "industrie" een idioot systeem is geworden, waarbij visie en reflectie ontbreken, heel veel mensen elkaar bezighouden en waar bepaalde partijen - en dat zijn dus niet de werkzoekenden - enorm van profiteren.

Je artikel gaat bij mij in een lijstje; veel dank !

B**Benjamin Blom** 7 uur geleden

Hoe zit het met de toegankelijkheid van bijscholing? In Nederland wordt het volgen van extra opleidingen na je 30e onbetaalbaar en opleidingen zijn weinig flexibel. Zou het helpen als opleidingen goedkoper worden gemaakt en modulair kunnen worden gevolgd? Elk jaar een klein stukje en daarvoor kan je dan certificaten behalen die je later kunt samenvoegen tot een diploma waarmee je vervolgens de arbeidsmarkt op kan, mits je even duur bent als een 25-jarige werknemer - een ander groot probleem op de arbeidsmarkt.

Rutger **BREK****C****Conne Blaauw** 7 uur geleden

Wat een interessant artikel over beleidshomeopathie. Ik kijk met heimwee terug op de Melkertbanen en de andere namen die er voor kwamen. Juist bij ZZP'ers die moeten sappelen zouden wat extra krachten tijdelijk, een mooie steun voor beide partijen kunnen geven.

Ik heb al heel wat ellende gehoord over die werkbegeleidingsbedrijfjes en ketenindustrie. Verplicht opdraven, anders word je gekort op je uitkering. Resultaten ho maar.

@ Bas van de Haterd, Belonen voor helpen aan werk van werklozen geeft helaas ook perverse prikkels in de werklozenindustrie. Dan worden vooral mensen geholpen die toch wel aan werk komen, of vrij snel aan werk zullen komen. Ook kunnen de bedrijfjes vanwege de premies focussen op snelle resultaten, ook al zou dat betekenen dat een werkloze na 2 maanden weer zonder werk zit.

Het is bizar dat er onvoldoende handen aan het bed zijn @ Gerrit Hoogebeen, terwijl de managementlaag blijft groeien. Het interview met Yvonne Zonderop van Lex gaf ook al een schokkend inzicht over de managementklasse die vooral elkaar helpt.

@ alle basisinkomenadepten: Ik hoor niemand uit de politiek met ideeën hierover. @ Henk Groen, zou de bespreking vrijdag in het kabinet van het WRR-rapport basisinkomens op de politieke agenda brengen? Zijn er al journalisten in de media die daar (dwingend) naar gaan vragen?

@ Mirjam Hommes Wat een interessant argument van de emancipatieraad. Zou dat nu nog gelden? Hoe zit het dan wel met het beleid van opleidingskeuzes? Zou er met basisinkomens en goede kinderopvang niet juist betere carrièreplanning kunnen ontstaan?

R**Richard Lut** 7 uur geleden

6,5 miljard weggegooid jaar in jaar uit. Maar niemand wordt gestraft. Net als met bankiers na krediet crises niemand beland voor deze gigantische verkwisting waar Nederlands voor moeten opdraaien achter de tralies. Alleen wie zwak en pech heeft wordt gestraft en getreiterd, ja de werklozen. En dat nu is laf, echt laf.

B**bert stoel** 7 uur geleden

Nu ik dit geweldige artikel gelezen heb zal ik op een heel andere manier luisteren en kijken naar het gelul van politici en deskundigen op dit gebied en hopelijk velen met mij!!

T**Ton Vermeulen** 7 uur geleden

prima artikel. Overigens met de aanvulling dat als de politiek en overheden niet begrijpen dat men haar eigen effectiviteit moet vaststellen, behouden en daarover communiceren, ze dan beter alleen de hoofdlijnen kan aansturen (bijv. begroting en defensie) en alle andere taken beter kan delegeren aan burgers die wel effectiviteit op budgetten voor maatschappelijke kosten verwachten en wat mij betreft eisen. Dit effectiviteitsvraagstuk is overigens ook een heel goede basis voor het doorvoeren van bezuinigingen op overheidsuitgaven, want geld uitgaven aan onderwerpen waar we met zijn allen niks aan hebben, kunnen we beter meteen stoppen.

Rutger **BRE****R****Richard Lut** 8 uur geleden

Super artikel. Er is grote groep die zijn geld verdient door die 6,5 miljard euro. Die groep wil zijn belang behouden. Wat zou het mooi zijn als correspondent dit gevestigde belang eens goed uit de anonimiteit zou halen. In beste geval worden die mensen werkloos, ach ach.

Stel voor schaf de banen van dit leger 6,5 miljard eters af, maar hou paar miljoen euro zodat die groep in hun werkloosheid eens de vernederingen mogen meemaken die ze ruim 30 jaar aan werklozen hebben opgelegd met als enige doel het instand houden van hun eigen banen, deze groep was echt fout en heeft echt onnoemelijk veel leed veroorzaakt.

Dit artikel maakt alleen al de €60 jaarcontributie van de correspondent voor mij waard.

Rutger Bregman 8 uur geleden

@Lonne Willems Je hebt gelijk, de drie oplossingen die ik noem gaan nog steeds uit van het individu. Vond het echter toch belangrijk te noemen dat sommige dingen hier wel (een klein beetje) helpen. Maar uiteindelijk hangt de ontwikkeling van de werkgelegenheid van de grotere context af inderdaad: het begrotingsbeleid, de instituties, de technologie etc.
@Sophia Klaassen Klopt ja, scherp - heb het aangepast.

K**Kitty Leering** 8 uur geleden

Uitstekend artikel. Scherp en goed onderbouwd.

M**Marina de Boer** 8 uur geleden

Ik sluit mij aan bij onderstaande bijdrage van Cora Postema. Beter had ik het niet kunnen formuleren. Jammer overigens dat we niet "door kunnen klikken" naar twitter accounts etc van de mensen die reageren om te zien waar ze elders nog nuttige informatie verspreiden...? Mijn experiment sluit namelijk mooi aan bij dit thema: <http://www.marinadeboer.nl/blog.html> Reacties welkom.

B**Bert van Leuven** 8 uur geleden

Beste Sophia Klaassen, beetje surfen en 'voila':
<http://www.rug.nl/staff/jouke.van.dijk/>

W**Wiel Jetten** 8 uur geleden

Goed verhaal, maar let ook op de terminologie van de dames en heren wetenschappers. Zij staan nog steeds buiten de werkelijkheid. Het is toch geen hogere raketkunde om de krant te lezen, de politiek te volgen en op tijd in te springen met een AANBOD om de voorgenomen beleidswijzigingen te volgen en een evaluatie te doen. Als je daarvoor met een doortimmerd onderzoeksvoorstel aanklopt, dan zal Lodewijk Asscher de laatste zijn die daar geen geld voor beschikbaar stelt. Economie is een kwestie van vraag en aanbod, alleen de werkloze vraagt niet, de reïntegratiebedrijven bieden aan bij UWV, en daar is langzamerhand de laatste deskundige op gebied van werk vertrokken. Het aanbod aan scholing en toeleiding naar de arbeidsmarkt is pervers. En ja, er zijn mensen miljonair geworden met reïntegratie. En ja Jan Naber, echte misstanden.

Overigens wordt wel in het artikel de bekende fout gemaakt om hulp aan mensen met een bijstandsuitkering (o.a. Verslaving, afkicken) in een lijn te zien met ondersteuning aan werklozen.

Ik heb nog even gebeld met mijn tante, die wordt dit jaar 90.
Er is werk genoeg, alleen hebben ze 't verkeerd verdeeld. Sic.

H**Hans van Willigenburg** 8 uur geleden

Eindelijk weer een écht superartikel op DeCorrespondent, Rutger. Dank...

Voor de achterliggende psychologie van de werk- en carrièredoctrine beveel ik dit epistel aan.

<http://www.stadslog.nl/dokter-biemans/winnaars-bemoei-je-er-niet-mee-1>

97

AA

Rutger BREK

B**Bas Van de haterd** 8 uur geleden

Jammer dat privatisering weer meteen wordt afgedaan als iets dat niet werkt. Het⁹⁷ is hier helemaal verkeerd uitgevoerd, zoals altijd in Nederland. We privatiseren namelijk niet, we dragen taken EN budget over naar private ondernemingen. Dat werkt geen ondernemerschap in de hand. Wat je zou moeten doen is mensen simpelweg belonen voor het helpen van die werklozen. Bewezen helpen. Het maakt mij dan niet uit of ze een pony training doen, rondjes rond het IJsselmeer fietsen of wat dan ook. Als het werkt, betaal je ze er voor. Dan bespaar je namelijk op de kosten die de staat anders heeft (lees uitkeringen).

Rutger BREK

Rutger BREK

In de UK heb je daar nu 'social bonds' voor.

http://www.ted.com/talks/toby_eccles_invest_in_social_change.html

Projecten met een duidelijk doel (van de groep die je begeleid moeten X% in Y tijd naar een baan) en dan krijg je geld uitgekeerd.

Daarnaast zou je het lonend moeten maken dat mensen (deels) gaan werken. Ik zie in mijn omgeving genoeg mensen die b.v. een deeltijd baan kunnen krijgen, maar dan gaan ze in hun uitkering (WW) er vaak meer op achteruit dan ze krijgen. Ik heb zelf mensen in dienst gehad die van part-time werk voor mij (loonkosten rond de 1.000 euro totaal, waarvan 600 euro loon) niets overhielden (ik geloof 20 euro of zoiets). Werd allemaal meteen gekort. Ik heb me nog afgevraagd of ze akkoord zou zijn gegaan met niet betaald krijgen (ik weiger zwart te betalen) omdat ze er toch niets aan overhield en het mij nu wel een geld kost.

Dus misschien zouden we ook wat focus moeten leggen op het wegnemen van barrières om aan de slag te gaan. Naast dat we private initiatieven moeten stimuleren met duidelijke en meetbare doelstellingen en enkel uitkeren als die gehaald worden. Zou trouwens ook goed zijn voor politici en ambtenaren. Enkel salaris krijgen als ze bewijsbaar iets bijdragen :)

Oh en dat de gemiddelde ambtenaar (en politicus) natuurlijk geen meetbare criteria wil is logisch. Daar kan je op afgerekend worden. Nu heb je alleen maar hoogleraren en journalisten die zeuren en die kan je afdoen met: we weten helemaal niet of het niet werkt...

M**mark van bijnen** 8 uur geleden

@Rutger, nog even een opmerking over de re-integratie industrie. Deze industrie met haar eigen lobby weet ieder jaar weer grote bedragen te ontfutselen aan de Nederlandse samenleving. Maar wat is hun doel? Stel dat ze succesvol zouden zijn? Dan zouden er steeds minder werklozen over blijven. Wat ik probeer te zeggen is dat het juist NIET de bedoeling is dat werklozen aan structureel werk wordt geholpen. De ideale client is een draaideurwerkloze. Even zon'n stakker binnenhalen, 5K cashen en op een tijdelijke baan zetten. En een jaar later herhalen we dit, en nog eens enzovoorts. Uiteraard willen we hier geen onderzoek naar doen, want dan zakken we door het ijs.

C**Cora Postema** 8 uur geleden

Wat als we accepteren dat er meer nuttige dagbestedingen zijn dan die we nu doen⁹⁷ in betaalde banen (hoe nuttig is dat soms....?) Als we zien dat we veel capaciteiten van mensen negeren en onbenut laten, omdat het geen baan mag heten. Laat al die mensen doen waar hun hart naar uitgaat en zorg dat ze kunnen wonen en eten.. Laten we eens serieus nadenken over tijdsbesteding in een tijd waarin alle werk geautomatiseerd is. Laten we eens serieus nadenken over de zorg voor elkaar, voor onszelf en onze omgeving. Laten we stoppen iets na te streven wat niet meer van deze tijd is... iedereen een betaalde baan. Laten we kijken naar hoe we met elkaar gelukkig en gezond kunnen samenleven. Basisinkomen? Belonen van vrijwilligerswerk? Belonen van Geluk?

Rutger **BREK****R****Rob Koelmans** 8 uur geleden

Deze situatie wordt in stand gehouden met het cliëntisme jegens mensen met een dienstverband (ambenaren, rechters en een groot van het electoraat). Niet alleen de ontslagbescherming is absurd (iedere verstandige ondernemer wordt zzp'er tenzij hij/zij het domme geluk heeft gehad een aantal volstrekt betrouwbare en capabale mensen te ontmoeten), de condities bij lopend dienstverband zijn al moordend (onbezoldigd tollenaarschap loonbelasting, inspanningsverbintenis waarin resultaat hoogstens ten dele van invloed is op de kosten), doorbetaling bij ziekte, doorbetaling bij vakantie, tegemoetkoming vakantiekosten, volledige aansprakelijkheid doen/laten medewerker, volledige betaling BTW bij privégebruik auto (in 5 jaar).

Deze reïntegratie-industrie (wie stuurt er nou een markt op het wegnemen van zijn het bestaansrecht i.c. het elimineren van zijn werkeloosheid) is nog maar het topje van de ijsberg. Ook de arbeidsadvocatuur, outplacement, werving/selectie, pay-roll- en uitzendindustrie danken er hun bestaansrecht aan. Het kost de maatschappij tientallen miljarden aan betalen voor gebakken lucht. De kleine ondernemers en groeiende groep werklozen en wij allemaal (daarom is het arbeidsbeleid cliëntelisme) zijn er het slachtoffer van.

E**evert starink** 8 uur geleden

6,5 miljard: hoeveel belastingvermindering zou dat kunnen opleveren?

W**Wim Bender** 8 uur geleden

Er zijn een paar mensen heel rijk van geworden, verzucht Van der Klauw over de reïntegratie-industrie. Wie zijn die paar mensen? En waarom zijn ze er rijk van geworden?

M**Mirjam Hommes** 8 uur geleden

In veel bijdragen komt het basisinkomen weer als oplossing te voorschijn; destijds raadde de Emancipatieraad dit idee af vanwege het relatief lage bedrag dat toen gelijk stond aan het inkomen dat (samenwonende) vrouwen gemiddeld verdienen. De raad vond dat arbeidsmarktparticipatie een betere keus was voor verdere loopbaanopbouw, uiteraard gekoppeld aan beter georganiseerde kinderopvang; ik denk dat dit argument nog steeds geldt. Overigens mag volgens mij ook de opleidingskeuze wel wat reëler vormgegeven worden.

W

William Balk 8 uur geleden

Merkwaardig dat men nog steeds in de veronderstelling is dat we alle werklozen gewoon weer aan een baan kunnen helpen. "Maar dan moeten ze wel hard genoeg willen en een sollicitatietraining volgen". Met andere woorden, alle werklozen die nu nog geen baan hebben, hebben dat aan zichzelf te danken. En wat als de taxichauffeur, vrachtwagenchauffeur, kassamedewerker, magazijnmedewerker, huisarts, juridisch adviseur, makelaar, treinmachinist en conducteur straks worden vervangen door slimme algoritmes? Die moeten ook allemaal een sollicitatiecursus volgen? En welke banen willen zij innemen dan? We doen allemaal, wereldwijd, mee aan een stoelendans. Maar de stoelen raken op. Tot dit feit algemeen beseft wordt zal je alleen halfbakken oplossingen aangedragen zien worden die absoluut geen hout snijden. Automatisering is al begonnen toen de eerste mens een stok gebruikte om zichzelf te verbeteren. Ging de ontwikkeling duizenden jaren superlangzaam, zo gaan ontwikkelingen nu supersnel. Binnen 30 jaar zal bijna elk beroep worden uitgevoerd door robots en slimme algoritmes. De arbeidsmarkt sterft.

Rutger BREK

E

Erik van der Most 9 uur geleden

Goed artikel zeg.

G

Gerard Peree 9 uur geleden

Hele verhaal is niet nieuw, maar dat het om 6,5 miljard per jaar gaat..... dat wist ik niet, dat stemt tot nadenken. Het circus is inderdaad een afkoopritueel zodat niemand de rode kaart krijgt: ballen in de lucht houden. In de WIA wordt dat indirect ook onderkend/benoemd: resultaat behalen lukt wellicht niet maar dan i.i.g. aantonen dat je je best gedaan hebt, de inspannings-verplichting voor werkgever en werknemer.

Ondertussen raken door bezuinigingen in de non-profit nog steeds nieuwe groepen werkeloos en.....stijgt de werkdruk. Murw door de voortdurende stroom van z.g. verbeterprojecten.

Als die 6,5 miljard nu eens benut wordt om de beoogde bezuinigingen mee te "behalen", oftewel tegen-elkaar-wegstrepen die rigide acties.

A

Adriaan Oostveen 9 uur geleden

Wat ik mis in bovenstaande stuk, is dat veel van de activerende maatregelen gericht zijn op langdurig werklozen. Hoe langer iemand werkloos blijft, des te moeilijker diegene weer aan een baan te helpen is. Langdurig werklozen glijden vaak af naar de bijstand, waar ze zich vervolgens na jaren volledig terugtrekken van de arbeidsmarkt. Die mensen brengen dus de hoogste kosten voor de samenleving. De crux bij activerend arbeidsmarktbeleid is dat je deze kwetsbare groep mensen in staat stelt om ondanks alles toch een baan te vinden. Je moet bij het beoordelen van de effectiviteit dus niet alleen overwegen hoeveel mensen je aan het werk helpt, maar juist ook welke mensen.

Ik ben het er overigens wel mee eens dat arbeidsmarktbeleid vaker en beter geëvalueerd moet worden. Ik werk zelf als beleidsonderzoeker, en zou ook graag vaker met (gerandomiseerde) controlegroepen werken, maar vaak word je er als evaluator pas bij gehaald als het programma al loopt. Dan kun je dus niet meer veranderen wie de interventie wel en niet krijgen.

S

Shannon Fuit 9 uur geleden

Wat Frits zegt. Als ik dit lees: "De tweede optie is de loonkostensubsidie" zie ik gewoon een hele ingewikkelde constructie voor belastingverlaging. Dit zal wel weer veel te simpel zijn gedacht voor politici.

J**Jan Naber** 9 uur geleden

Ik heb voor een re-integratiebedrijf gewerkt en als zelfstandige IRO-trajecten uitgevoerd. Mijn stelling is dat hoe groter een re-integratiebedrijf wordt, des te meer alleen de winst telt. Grote misstanden heb ik gezien, ook bij het UWV!!!

97

AA

Rutger **BRE****J****Joris van Ooijen** 9 uur geleden

Werkeloosheid los je naar mijn idee op met meer banen. Op dit moment worden veel banen geschrapt die even later terug komen als vrijwilligerswerk. Kijk bijvoorbeeld in de zorg en het onderwijs. Ik ben er voor om veel vrijwilligerswerk om te zetten in betaald maatschappelijk werk. Banen zat.

M**Maarten Heckman** 9 uur geleden

@Steven, het gaat dan inderdaad om overleven. Ga eens kijken in een willekeurige grote stad in de derde wereld, dan zie je wat heel creatief en actief inhoudt.

S**Steven Somsen** 9 uur geleden

De kern van het probleem lijkt me dat de meerderheid van ons een politiek systeem steunt dat een megawinkel heeft gecreeerd waarin persoonlijke uitdagingen - geen werk hebben dat inkomen oplevert - worden omgezet in collectieve maatschappelijke problemen waarvoor oplossingen bedacht moeten worden. Hoe overleven mensen eigenlijk in crisis situaties, bijv. geen werk/inkomen. Door heel creatief en actief te worden. Inderdaad: niet iedereen. Dat is het bloeden. Het doekje kost 6,5 miljard.

E**Erik Boele - de Zeeuw** 9 uur geleden

Ik neem aan dat deze 6,5 miljard alleen gaat over de reïntegratie kosten. Daar komen de kosten van de uitkeringen waarschijnlijk nog bij. Met 700.000 werklozen is dat toch gemiddeld ruim 9000 euro per werkloze. Een basisinkomen is dan ineens niet zo duur meer. En geef deze groep mensen nu eens de gelegenheid om zelf met een plan te komen voor een voorwaardelijk basisinkomen. Als ze met een plan komen dat een positieve bijdrage levert aan de samenleving, mogen ze er gedurende een x aantal jaren zonder sollicitatieplicht mee aan de slag. Hebben gelijk een deel van de participatiesamenleving vorm gegeven.

R**Rosita Kenter** 9 uur geleden

En dan is de participatiewet nog niet eens van kracht!
Wat moet je met de politieke belofte dat 10.000en mensen met een beperking natuurlijk(!) in het vrije bedrijf kunnen worden geplaatst....tsja

L**Leonne Willems** 9 uur geleden

Goed om het beestje bij z'n naam te noemen. Je schrijft: 'Zelfs nu bijna 700.000 mensen zonder werk zitten, wordt de oplossing bij het individu gezocht. Geloofden we vroeger nog in de maakbaarheid van de samenleving, nu is er het maakbare individu.' Vervolgens noem je 3 oplossingsopties, die zich allen nog steeds richten op het maakbare individu. Me dunkt, dat systemisch denken (dus het bedrijfsleven en de lessen/trends uit andere disciplines zoals antropologie, sociologie, economie en diens lessen erbij betrekken, om te beginnen) hierover tot geheel andere conclusies zouden leiden (en ik neig dan ook uit te komen bij een basisinkomen als tussenstap voor een 'gift economy' in plaats van een geldeconomie). Jammer dat je het niet hebt over de opties die uit die windhoek worden aangedragen. Wellicht 'n idee voor 'n volgend artikel? Dit is groots. Het is de moeite waard!

M**Michiel Ris** 9 uur geleden

Uit de praktijk - het klopt.

En is het niet treurig vanwege het geld, dan toch zeker van de mensen die zich via de overheid verzekeren.

H**henk groen** 9 uur geleden

lees het WWR rapport over een lerende economie. Voor die mensen die dat niet kunnen bijbenen is basisinkomen nodig, verder arbeid veel minder belasten en vervuilende activiteiten zwaarder belasten.

AA →

Rutger BREK

D**Diede Gulpers** 9 uur geleden

Hoi Rutger, bedankt voor je stuk :). Het is zeer interessante info en drijft me tot een vervolgvraag, misschien leuk voor een artikel.

wat voor invloed kan de politiek op economische groei en technologische vooruitgang leveren? (Omdat dit ook vaak gebeurt, de werkgelegenheid beïnvloed maar ik me afvraag hoeveel de politiek hier aan bijdraagt)

H**Hans van de Vorst** 9 uur geleden

Tel daarbij op de mensen die werken zonder enig plezier en die mensen die werken, maar niets produceren. Gaat er dan bij niemand een lampje branden?

M**Marjolein Husken** 9 uur geleden

Toen ik een baan had, vond ik het normaal om 40-60 uur te werken. In 2012 werd ik werkloos en merkte ik dat werkloos zijn net zo goed een baan van 40 uur is. Dat heeft niets met het zoeken van een andere baan te maken, maar alles met de manier waarop we een uitkering moeten krijgen, een cursusje hier, een cursusje daar. Geen kritiek geven op de website, want dan krijg je een extra cursusje: 'zo doen wij! dat'. Uiteindelijk ben ik mijn eigen bedrijf begonnen en heb ik daarnaast een baan om rond te kunnen komen. Nu heb ik een hernia en zit ik ziek thuis.

Is dit een uniek verhaal? Ik ervaar het niet als zodanig en met het artikel hier zie ik een bevestiging van wat ik de afgelopen twee jaar heb mee gemaakt. Mijn advies is laten we stoppen met de stompzinnigheid. Er is meer dan genoeg werk voor iedereen. Alleen het werk is op een andere manier beschikbaar en niet standaard bij de grote bedrijven. Mijn eigen bedrijf is heel langzaam aan het groeien. Ik denk dat ik dat werk uiteindelijk langer ga volhouden dan het werk in een baan. Waarom? Ik bepaal zelf wanneer ik wat doe en ik spreek elke dag nieuwe mensen die ik kan helpen en verder op weg kan brengen. Daar heb ik geen subsidie voor nodig en geen hulp van de overheid, dat doe ik samen met de anderen...

F**Franka Slothouber** 9 uur geleden

Is er ook iets bekend over de effectiviteit van talloze reïntegratie projecten voor arbeidsongeschikten? Ik ben een ervaringsdeskundige als het gaat om reïntegratie eerste spoor, reïntegratie tweede spoor, reïntegratie zijspoor...

N**Niels van der Wal** 10 uur geleden

Volgens mij is werken bedoeld als zinnige invulling van een deel van je leven. De term: 'werkeloos' verwijst naar afhankelijkheid. Vooral naar financiële afhankelijkheid en naar maatschappelijke waardering. Een basisinkomen haalt de financiële afhankelijkheid weg; en geeft dus de ruimte voor zinnige invulling. Dit is wel eng voor bedrijven, want de noodzaak om de 'zinnige invulling' parallel te laten lopen met het aanbod aan werk is niet meer controleerbaar. Het concept werk zal veranderen. Waarschijnlijk kiezen mensen er meer voor om niet meer in loondienst te gaan, maar meer in een vorm van een coöperatie te werken.

G**Gerrit Hoogebeen** 10 uur geleden

Ik zie de bemensing op de werkvloer in het verpleeghuis van mijn schoonvader alleen maar schraller worden. Als familie moeten we behoorlijk bijspringen om alles in goede banen te laten lopen. En dat alles in het kader van de heilige bezuinigingen. Een basisinkomen, prima, maar dan ook een x-aantal uren je inzetten voor de gemeenschap.

G**Gerard van Egmond** 10 uur geleden

Kan de auteur ook een onderbouwing en specificatie geven van de 6,5 miljard? ⁹⁷ Op welke begroting zijn welke bedragen te vinden voor welk soort maatregelen?

  Rutger **BRE****M****Marianne Van Hilten** 10 uur geleden

Zijn er in Denemarken dan wel veel banen en alleen maar onwillige werklozen? Erg respectloos hoor. Ik ben al jaren voor een basisloon voor iedereen. Weg met alle hobby horses van politici en hun influisteraars die er dik aan verdienen.

H**Hans Broekhuizen** 10 uur geleden

Nieuw woord geleerd: Beleidshomeopathie. De meest voor de hand liggende oplossing is een basisinkomen invoeren onder strakke voorwaarden en dat zo efficiënt mogelijk organiseren. Weg UWV, integratie trajecten etc. Geen gezeur en gekibbel meer over cijfers en voldoende ademruimte voor de economie. Wil je even uit de ratrace. Jaartje basisinkomen en studeren bijvoorbeeld of wereldreis maken? Wie wil dat niet!

W**William Balk** 10 uur geleden

Het is een stoelendans met te weinig stoelen. Gegarandeerd basisinkomen is de volgende stap. Maar ook het basisinkomen is een tussenfase. Een mondiaal gedecentraliseerde, volledig geautomatiseerde, economie is het na te streven einddoel. Niemand werk, iedereen vrij. Geen concurrentie, jaloezie, ongelijkheid, oorlog en misdaad meer. https://www.youtube.com/watch?v=wzoR6NW7_IM&feature=youtube_gdata_player
Het is echt tijd om het oude vaarwel te zeggen. We komen er niet uit. Politici weten niet hoe ze problemen moeten oplossen. Bewijs? Dan hadden ze het toch allang gedaan?

Y**Yvonne Wagenaar** 10 uur geleden

Vanuit de praktijk weet ik dat dit verhaal klopt, en al heel erg veel jaren. Het is vernederend voor de werkloze. Maar wel een goede banenmachine voor al die mensen die er werken. Dat zijn vaak niet de mensen die het het hardst nodig hebben.

L**Lucas Seuren** 10 uur geleden

Ik ben niet eens een beetje verbaasd. Het is makkelijk te verkopen aan de achterban en niemand die merkt of er correlaties zijn, laat staan causatie.

W**Wiel Basten** 10 uur geleden

Ergens begin jaren zestig woonde ik als knul van 15 een verdiepingsweekend bij van Credo Pugno. Een van de sprekers was professor Quant. Hij legde uit dat we op weg waren naar een maatschappij waarin er niet voor iedereen werk zou zijn. En hij pleitte ervoor na te gaan denken hoe die maatschappij in elkaar gestoken zou moeten worden. Uit dit artikel blijkt dat we nog steeds niet daarover nagedacht hebben. En ook niet over de twee kanten van de medaille die werkloosheid heet. Tegenover die werklozen staan namelijk werkgevers en ondernemers die erop uit zijn hun bedrijven en organisaties met zo weinig mogelijk mensen te laten draaien. Laat nou veel van die lieden stemmen op de VVD en dat is nou net de partij die het meest schamper doet over werklozen. In hun optiek zijn dat allemaal werkonwillige luiards. Ook de PvdA huldigt steeds vaker die zienswijze en laat dat nou net de partij zijn die zich op een positieve manier druk zou moeten maken over een maatschappij die bestaat uit mensen die werken en mensen die niet werken. Die zou zich erop moeten richten dat de verderfelijke koppeling van "werk en inkomen" uit de wereld wordt geholpen.

L**Lonneke Verheyen** 11 uur geleden

Ontluisterend, zeg!

E**Engeltje Harwig** 11 uur geledenTja, tijd dus voor het basisinkomen, zodat we van deze waanzin worden verlost. ⁹⁷Rutger **BREK**

Wat mij vooral opvalt is dat werklozen zelden voor vol worden aangezien. Het feit dat je, deels of 100 procent werkloos bent, is kennelijk een soort brevet van onvermogen, wat legitimeert dat een ander jou gaat vertellen wat je best kunt gaan doen of zelfs moet doen op straffe van korting op de uitkering, enfin vul maar in. Zou het wellicht een idee zijn, om werklozen hun eigen traject naar werk te laten kiezen? En daar geld voor uit te trekken?

Wat ik mis in bovenstaande is het gegeven dat er op dit moment niet voldoende betaald werk lijkt te zijn voor ons allemaal en dat bedrijven nogal altijd niet bereid zijn bepaalde groepen werklozen in dienst te nemen.

F**Frits Troost** 11 uur geleden

Met die 6,5 miljard kan je mooi de lasten verlagen en zo de economie weer wat aanzwengelen lijkt me. Helaas politici van links tot rechts behoren tot de fanatiekste gelovigen en gelovigen willen zelden gecontroleerd worden op de effectiviteit van hun riten. Het zou toch mooi zijn als je een land op een andere manier kon besturen dan met behulp van beroepspolitici. Goed stuk overigens.

M**Michel Philippen** 11 uur geleden

Doet me denken aan de plotselinge opkomst van private re-integratiebureaus, een aantal jaren geleden. Bureaus maakten afspraken met bevriende bedrijven die werklozen een halfjaarcontract aanboden waarna ze 5 mille van het UWV cashten. Lang leve de privatisering.....

E**Ernst Duvert** 11 uur geleden

Wat trouwens ook weinig lijkt te helpen; artikelen die de realiteit belichten. Een VVD-er (hoeveel VVD-ers lezen De Correspondent?) zal zich gesterkt voelen en uitkeringen willen verlagen als prikkel, linkse partijen schreeuwen weer moord en brand. Ze dronken een glas, ze piesten een plas en lieten de zaak voor wat die was. Over vijf jaar kan je het artikel weer oppoetsen en refereren aan dit stukje ;-)). Toch een goed stukje, met plezier gelezen.

S**Sophia Klaassen** 12 uur geleden

Jouke van Dijk uit Groningen bedoel je zeker en niet Jouke de Vries?